

Опело и сахрана схиархимандрита Илије (Ноздрина)

Његова Светост Патријарх московски и све Русије г. Кирил је служио 18. марта 2025. године у Казањској цркви Ваведењског ставропигијалног манастира Оптине пустиње опело свом духовнику и дугогодишњем духовнику Оптинског манастира, схиархимандриту Илији, који је уснуо у Господу у ноћи 15. марта 2025. године, у 94. години живота.

Ковчег са телом новоупокојеног оца Илије је био постављен у Казањској цркви како би многобројни верни народ могао да се опрости од почившег старца. Пре почетка парастоса, патријарх Кирил је одржао беседу посвећену новоупокојеном оцу Илији. Саслуживали су: митрополити воскресенски Григорије, каширски Теогност, владимирски и суздаљски Никандар, орловски и болховски Тихон, сарански и мордовски Зиновије, волгоградски и камишински Теодор; епископи ливнијски и малоархангелски Нектарије; можајски Јосиф, раменски Алексије; као и братство Оптине пустиње и свештенство Руске Православне Цркве.

Опелу су присуствовали високи представници државних власти, архијереји, свештенство, монаштво и многобројни верници који су дошли у манастир да

се опросте од оца Илије. Појао је братски хор Ваведењског ставропигијалног манастира Оптина Пустинја. По свештеној традицији, патријарх Кирил је прочитао и положио у руке покојнику писмо са опроштајном молитвом. Пре сахране, тело оца Илије је ношено око Казањске саборне цркве, а затим је патријарх Кирил служио опело на гробу схиархимандрита Илије, на манастирском гробљу поред капеле Васкрсења Христовог.

Схиархимандрит Илија (Ноздрин) је рођен 1932. године у побожној породици у селу Становој Колодец у Орловској области. На крштењу је добио име у част Алексија, човека Божјег. Гимназију у родном селу је завршио 1949. године, а после одслужене војне обавезе уписује Техничку машинску школу у Серпухову, а затим Богословију у Саратову. Школовање наставља 1961. године у Лењинградској богословији, затим и на Академији. Током студија је замонашен са именом Илија од стране митрополита Никодима, који га је рукоположио касније и у чинове јерођаконa и јеромонаха. Године 1966. одлази у Псково-печерски манастир, где је служио до 1976. године, када са још четворицом монаха одлази у руски манастир Светог Пантелејмона на Светој Гори. Осамдесетих година прошлог века одлази у Оптину пустинју, где је примио велику схиму. Преузима духовно руковођење манастиром и оживљава старчество по чему је Оптински манастир одувек био чувен. У чин схиархимандрита рујколожен је на Васкрс 2010. године. Једно до његових духовних чеда био је и патријарх Кирил.

mitropolija.com